

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

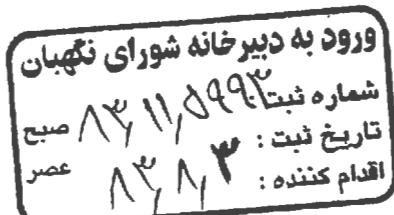
دفتریس

بیخیان

شماره ۷۰، ۷۰۱۴۲

تاریخ ۱۳۸۲/۸/-۲

پیوست

شورای محترم نگهبان

لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجارتی، دریابی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و
دولت جمهوری دمکراتیک مردمی الجزایر که از سوی دولت به شماره ۳۰۳۰۰/۲۱۵۷ مورخ
۱۳۸۲/۱/۲۴ به مجلس شورای اسلامی تقدیم و در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ
۱۳۸۲/۷/۲۹ مجلس عیناً به تصویب رسید، دراجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی
جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال
می‌گردد. ان

غلامعلی حداد عادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

ام

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریس

برگزاری

لایحه موافقنامه کشتیرانی تجاری، دریابی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک مردمی الجزایر

ماده واحده - موافقنامه کشتیرانی تجاری، دریابی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک مردمی الجزایر مشتمل بر یک مقدمه و نوزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقنامه کشتیرانی تجاری دریابی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک مردمی الجزایر

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک مردمی الجزایر که از این پس با عنوان «طرفهای متعاهد» به آنها اشاره خواهد شد، با علاقه به توسعه هماهنگ کشتیرانی تجاری بین دو کشور به منظور فعال سازی همکاری های دو جانبه در زمینه امور کشتیرانی تجاری، بارعایت اصل آزادی دریانوردی تجاری بین المللی، به شرح ذیل توافق نموده اند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقنامه:

- ۱ - اصطلاح «کشتی طرف متعاهد» به هر شناور تجاری اطلاق می شود که مطابق قوانین یک طرف متعاهد به ثبت رسیده و تحت پرچم آن تردد نماید. این اصطلاح شامل

مبحث‌الی

شماره ۷۰/۷۵۱۲۴

تاریخ ۱۴۰۱-۰۶-۱۸

پیوست

شناورهای زیر نمی‌شود:

الف - کشتی‌های جنگی و سایر شناورهایی که در خدمت نیروهای مسلح هستند؛

ب - شناورهای تحقیقاتی (آبنگاری، اقیانوس‌شناسی و علمی)؛

ج - شناورهای ماهیگیری؛

د - شناورهای تفریحی دولتی، بیمارستانی و سایر شناورهایی که فعالیت‌های

غیرتجاری انجام می‌دهند.

۲ - اصطلاح «خدمه» شامل هر شخصی است که در کشتی هر یک از طرفهای متعاهد

به کار گمارده شده، تصدی اعمال مربوط به راهبری، عملیات یا نگهداری کشتی را به عهده

داشته و نام وی در فهرست خدمه کشتی درج گردیده و دارای مدارک شناسائی موضوع ماده

(۹) موافقنامه باشد.

۳ - اصطلاح «قلمرو» در مورد هر یک از طرفهای متعاهد به مناطق تحت حاکمیت یا

صلاحیت آنها اطلاق می‌شود، مگر آن که سیاق عبارت به نحو دیگری اقتضاء کند.

۴ - اصطلاح «مسافر» به شخصی اطلاق می‌شود که بدون آن که مستخدم کشتی هر

یک از طرفهای متعاهد بوده و یا به انجام کاری در آن اشتغال داشته باشد، به وسیله آن کشتی

حمل شود.

۵ - اصطلاح «بندر» به محلی اطلاق می‌شود که دارای موقعیت و تأسیسات بندری

بوده و به روی کشتیرانی بازارگانی بین‌المللی باز باشد.

۶ - اصطلاح «شرکت کشتیرانی» به معنای شخص حقوقی است که در قلمرو یک

طرف متعاهد مطابق قوانین داخلی آن طرف تأسیس و با به کارگیری شناورهای ملکی خود یا

به کار گرفته شده، به فعالیت در زمینه حمل و نقل دریایی بین‌المللی اشتغال داشته باشد.

۷ - «مقامهای صلاحیت‌دار دریایی» عبارتند از:

وزارت راه و ترابری (سازمان بنادر و کشتیرانی)، در جمهوری اسلامی ایران.

وزارت حمل و نقل، در جمهوری دمکراتیک مردمی الجزایر.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتریس

شماره ۷۵/۷۵۱۲۲

تاریخ ۱۳۹۷/۰۷/۰۴

پوست

بیانی

ماده ۲ - اصول

طرفهای متعاهد بر رعایت اصل آزادی حمل و نقل دریایی و رقابت عادلانه تأکید می‌ورزند. طرفهای متعاهد توافق نمودند تا از انجام هرگونه اقدامی که ممکن است مانع از توسعه کشتیرانی تجاری بین‌المللی و فعالیت آزاد کشتی‌ها گردد، خودداری به عمل آورند.

ماده ۳ - همکاری

طرفهای متعاهد همه امکانات خود را برای توسعه همکاری‌های دو جانبه دریایی در زمینه کشتیرانی تجاری به کار خواهند گرفت. این همکاری شامل موارد ذیل نیز می‌باشد:

- تجسس و نجات؛

- جلوگیری از آلدگی دریایی؛

- نظارت بر آمد و شد دریایی؛

- تحقیقات آبنگاری؛

- تبادل اطلاعات.

ماده ۴ - تسهیل حمل و نقل

۱ - طرفهای متعاهد توافق می‌نمایند:

الف - کشتی‌های خود را به حمل و نقل کالا میان بنادر دو کشور ترغیب و درجهت

رفع موانعی که ممکن است از توسعه این حمل و نقل جلوگیری کند، همکاری نمایند؛

ب - از اشتغال کشتی‌های طرف متعاهد دیگر به حمل کالا از بنادر خود به بنادر

کشورهای ثالث و بالعکس ممانعت به عمل نیاورند.

۲ - مفاد بند (۱) این ماده به حقوق کشتی‌هائی که تحت پرچم کشورهای ثالث به

حمل و نقل تجاری دریایی بین بنادر طرفهای متعاهد و یا بین بنادر یکی از طرفهای متعاهد و

بنادر کشور ثالث مبادرت می‌ورزند، لطمه‌ای وارد نخواهد کرد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتری مس

بجتال

شماره ۷۰/۷۰۱۲۶

تاریخ

پیوست

ماده ۵ - ارتباط بین سازمانهای مسؤول

۱ - طرفهای متعاهد مساعدتهای لازم را برای برقراری ارتباط میان سازمانهای مسؤول امور دریایی و اشخاص مرتبط با امور کشتیرانی تجاری یکدیگر به عمل خواهند آورد.

۲ - شرکتهای کشتیرانی، نمایندگی‌ها و سازمانهای کشتیرانی هر یک از طرفهای متعاهد می‌توانند در قلمرو طرف متعاهد دیگر مطابق قوانین و مقررات آن، دفاتر نمایندگی یا دفاتر تجاری تأسیس و طبق قوانین و مقررات آن طرف متعاهد در فعالیتهای مربوط فعالیت نمایند.

ماده ۶ - رفتار ملی

۱ - هر یک از طرفهای متعاهد نسبت به کشتی‌های طرف متعاهد دیگر، محموله، خدمه و مسافران آنها در موارد زیر همان رفتاری را خواهد داشت که با کشتی‌های خود که برای حمل و نقل دریایی بین‌المللی مورد استفاده قرار می‌گیرند، معمول می‌دارد:

الف - ورود و خروج کشتی‌ها به آبهای سرزمینی، آبهای داخلی و بنادر؛

ب - توقف کشتی‌ها در بنادر و استفاده از بنادر برای عملیات تخلیه و بارگیری و

استفاده از تسهیلات بندری؛

ج - سوار و پیاده کردن مسافر؛

د - استفاده از خدمات مربوط به کشتیرانی تجاری - دریایی و همچنین عملیات

مربوط.

۲ - مفاد بند (۱) این ماده شامل موارد ذیل نخواهد بود:

الف - فعالیت‌هایی که براساس قوانین داخلی هر یک از طرفهای متعاهد منحصرأ

در اختیار مؤسسات و سازمانهای متبع آنهاست از قبیل کشتیرانی ساحلی (کابوتاز)؛

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتری مس

شماره ۷۰، ۷۰۱۲۲

تاریخ ۳۰/۰۸/۱۴۰۰

پیوست

بیانیه

ب - مقررات مربوط به پذیرش و اقامت خارجیان در قلمرو هر یک از طرفهای

متعاهد؛

ج - مقررات مربوط به راهنمائی اجباری کشتی‌های خارجی؛

د - استفاده از بنادری که به روی کشتی‌های خارجی باز نمی‌باشد.

ماده ۷ - جلوگیری از تأخیر

طرفهای متعاهد در چارچوب قوانین و مقررات بندری خود و براساس مفاد معاهدات بین‌المللی اقدامات لازم را برای تسهیل و سرعت بخشیدن به حمل و نقل دریایی و جلوگیری از تأخیرهای غیرضروری کشتی‌های طرف متعاهد دیگر در بنادرشان به عمل خواهند آورد.

ماده ۸ - شناسائی گواهینامه‌ها

۱ - اسناد ثبت و تابعیت کشتی‌های هر یک از طرفهای متعاهد که براساس مقررات توسط مقامهای صلاحیتدار آن طرف متعاهد صادر شده و نیز گواهینامه‌های اندازه‌گیری ظرفیت و سایر اسناد کشتی که با رعایت ضوابط کنوانسیونهای بین‌المللی مربوط توسط مقامهای صلاحیتدار یکی از طرفهای متعاهد صادر شده و یا مورد شناسائی قرار گرفته باشد، توسط مقامهای طرف متعاهد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.

۲ - کشتی‌های هر یک از طرفهای متعاهد که دارای مدارک معتبر اندازه‌گیری ظرفیت موضوع بند (۱) این ماده می‌باشند، از اندازه‌گیری مجدد در بنادر طرف متعاهد دیگر معاف خواهند بود.

۳ - محاسبه حقوق و عوارض بندری براساس گواهینامه‌های اندازه‌گیری ظرفیت مندرج در بند (۱) این ماده انجام خواهد گرفت.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترچه

بجهال

۷۰۷۰۱۲۲ شماره

تاریخ ۱۳۹۷/۸/۱۵

پیوست

ماده ۹ - شناسائی مدارک خدمه

هر یک از طرفهای متعاهد مدارک شناسائی خدمه کشته را که توسط مقامهای صلاحیتدار طرف متعاهد دیگر صادر و یا به رسمیت شناخته شده است، به رسمیت خواهد

شناخت. مدارک شناسائی مذبور به شرح ذیل می‌باشند:

- برای اعضاء خدمه کشتی‌های جمهوری اسلامی ایران: گذرنامه دریانوردی؛ و

(Seafarer,s Identity Document)

- برای اعضاء خدمه کشتی‌های جمهوری دمکراتیک مردمی الجزایر: دفترچه

دریانوردی؛

(Le Fascicule De Navigation Maritime)

ماده ۱۰ - ورود، عبور و اقامت اعضای خدمه

۱ - اعضای خدمه هر یک از طرفهای متعاهد مجاز خواهند بود که به صورت مقابل

در طی مدت توقف کشتی‌های خود مطابق قوانین و مقررات داخلی طرف متعاهد دیگر به بنادر آن طرف تردد نمایند.

۲ - اعضای خدمه کشتی‌های هر یک از طرفهای متعاهد مجاز خواهند بود به منظور

پیوستن به کشتی، بازگشت به موطن خود یا به هر دلیل دیگری که برای مقامات ذی صلاح

طرف متعاهد دیگر قابل قبول باشد، پس از طی تشریفات لازم مطابق قوانین و مقررات داخلی طرف متعاهد اخیر به قلمرو آن طرف وارد یا از طریق آن عبور نمایند.

۳ - مقامات ذی صلاح هر یک از طرفهای متعاهد به هر یک از اعضای خدمه کشتی

طرف متعاهد دیگر که به بیمارستان واقع در قلمرو طرف متعاهد مربوط برده شده است،

اجازه خواهند داد تا مادامی که جهت اقدامات درمانی لازم است، اقامت گزینند.

۴ - هر یک از طرفهای متعاهد حق خواهند داشت تا مطابق قوانین و مقررات داخلی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریس

بیانیه

شماره ۷۰۱۴۲

تاریخ ۱۳۹۶/۰۸/۰۷

پیش

خود از ورود عناصر نامطلوب به قلمرو خود ممانعت به عمل آورند.

۵- علی‌رغم مفاد مندرج در بندهای فوق الذکر، قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاهد راجع به اصول مربوط به ورود، عبور، اقامت و خروج افراد خارجی بدون تغییر باقی خواهد ماند.

ماده ۱۱ - کمکهای پزشکی

هر یک از طرفهای متعاهد در حدامکان کمکهای پزشکی لازم را به خدمه کشته ضرف متعاهد دیگر طبق مقررات داخلی خود ارائه می‌نماید.

ماده ۱۲ - کمک و مساعدت

۱- چنانچه کشته یکی از طرفهای متعاهد در امتداد ساحل ضرف متعاهد دیگر، در آبهای داخلی یا دریای سرزمینی آن به گل بنشیند یا به ساحل برخورد کند یا به سانحه دیگری دچار شود، کشتی مزبور و محموله آن از همان حمایتی که به کشتی‌های خودی و محموله آنها اعطاء می‌شود، برخوردار خواهد بود.
فرمانده، خدمه و مسافران کشتی خسارت دیده باید کمک و مساعدت لازم را دریافت دارند.

هزینه‌های مربوط طبق قوانین و مقررات کشوری که سانحه در قلمرو آن اتفاق افتاده و یا با توافق طرفهای مربوط قابل وصول است. مفاد این ماده مانع از طرح دعاوی در رابطه با حمایت، مساعدت و کمکی که به موجب یک قرارداد به کشتی آسیب دیده خدمه، مسافران و محموله آن ارائه شده است، نخواهد بود.

۲- کشتی خسارت دیده، کلیه اموان و کالاهای حمل شده در آن یا هر آنچه که از آنها نجات یافته مشمول حقوق گمرکی، سود بازرگانی، مالیاتها و سایر عوارض نخواهد شد، مگر آن که هدف استفاده و مصرف آن اموال و یا کالاهای در قلمرو طرف متعاهدی باشد که در

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتری مس

بیانیه

۷۰، ۷۰۱۴۲ شماره

تاریخ

پیوست

آن سانحه اتفاق افتاده است.

۳- مفاد این ماده به حق مقامات ذی صلاح طرفهای متعاهد برای اعمال قوانین و مقررات خود درمورد حفاظت از بهداشت عمومی، کنترل گمرکی، محیط زیست دریایی، ایمنی و امنیت کشتی‌ها، بنادر، جان افراد و کالاها و نیز پذیرش خارجی‌ها در قلمرو خود خدشهای وارد نمی‌سازد.

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات

هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه باستی از طریق رایزنی‌ها و مذاکرات دوستانه از مجاری دیپلماتیک حل و فصل گردد.

ماده ۱۴ - رعایت قوانین و مقررات طرف متعاهد دیگر در قلمرو آن طرف

۱- کشتی‌های هر یک از طرفهای متعاهد، همچنین کشتی‌های شرکتهای کشتیرانی هر یک از طرفهای متعاهد، هنگامی که در قلمرو طرف متعاهد دیگر می‌باشند، تابع قوانین و مقررات طرف اخیر خواهد بود.

۲- مسافران و صاحبان کالا باید آن دسته از قوانین و مقررات لازم الاجراء در قلمرو هر یک از طرفهای متعاهد را که ناظر بر ورود، اقامت و عزیمت مسافران و نیز واردات، صادرات و انبار کردن کالا به ویژه مواردی که ناظر بر ترک بندر، مهاجرت، گمرک، مالیاتها و قرنطینه می‌باشد، رعایت نمایند.

ماده ۱۵ - کارگروه مشترک

کارگروه مشترکی متشکل از نمایندگان مقامهای مربوط تشکیل خواهد شد و جلسات خود را به تناوب و به شکل ادواری و یا بنابر تقاضای هر یک از طرفهای متعاهد به منظورهای زیر برگزار خواهد نمود:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

۷۰/۷۰۱۶۶ شماره

میراث

پست

تاریخ

۱۴۰۱/۲/۱۵

الف - بحث و بررسی اجرای این موافقتنامه؛

ب - انجام مطالعات مشترک درخصوص ارائه خدمات جدید در زمینه حمل و نقل

دریایی؛

ج - حل و فصل اختلافات ناشی از اجرای این موافقتنامه.

ماده ۱۶ - تعهدات ناشی از سایر موافقتنامه‌ها

این موافقتنامه در تعهدات ناشی از سایر کنوانسیون‌ها و موافقتنامه‌های بین‌المللی که توسط طرفهای متعاهد منعقد گردیده، به طور اعم و در عضویت طرفهای متعاهد در سازمانها و اتحادیه‌های بین‌المللی یا منطقه‌ای به طور اخص، تأثیرگذار نخواهد بود.

ماده ۱۷ - اصلاح موافقتنامه

این موافقتنامه تنها با توافق متقابل و مكتوب طرفهای متعاهد قابل تغییر و اصلاح خواهد بود و اصلاحات مذبور مطابق تشریفات مندرج در بند (۲) ماده (۱۸) این موافقتنامه لازم الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۸ - لازم الاجراء شدن

۱ - این موافقتنامه مطابق تشریفات قانون اساسی هر یک از طرفهای متعاهد به تصویب مراجع صلاحیت‌دار آنها خواهد رسید.

۲ - این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ مبادله اطلاعیه‌های طرفهای متعاهد مبنی بر این‌که اقدامات لازم را براساس قوانین و مقررات خود درمورد لازم الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده‌اند برای مدت پنج سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از طی مدت مذبور این موافقتنامه همچنان معتر باقی خواهد ماند، مگر آن‌که یکی از طرفهای متعاهد با اعلام شش ماهه قبلی نسبت به فسخ آن اقدام کند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتریم

بیان

۷۵، ۷۵۱۲۴ ش

تاریخ ۳۰ - آبان - ۱۳۸۲

پیش

ماده ۱۹ - زبان

این موافقنامه شامل یک مقدمه و نوزده ماده در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم شده و هر سه متن آن از اعتبار یکسان برخوردار خواهد بود. در صورت بروز اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک عمل می‌باشد.

این موافقنامه در تهران در تاریخ بیست و هفتم مهر ۱۳۸۲ هجری شمسی برابر با نوزدهم اکتبر ۲۰۰۳ میلادی به امضای نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دمکراتیک مردمی الجزایر رسید.

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران دولت جمهوری دمکراتیک مردمی الجزایر

عبدالعزیز بلخادم

احمد خرم

وزیر مشاور، وزیر امور خارجه

وزیر راه و ترابری

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقنامه شامل مقدمه و نوزده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و نهم مهر ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و سه مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حداد عادل

رئیس مجلس شورای اسلامی